

Una de kabretes al TRIGLAV

Alps Julians- Eslovènia

I els Déus bramàrem: ["toqueu el cel amb un dit"](#), i nosaltres obeïrem...

24 d'agost: Palma-Dusseldorf-Venècia-Ribcev Laz

Dia de d'aquells que és fa necessari per arribar des de la nostra illa a posar els peus a Europa... i sobretot en aquest cas on el nostre destí es la part final dels Alps, lloc poc turístic i amb pocs serveis per l'aproximació.

Tot i això no vàrem permetre que fos un dia de tràmit i gaudírem de cada moment i de cada imatge que se'ns posà al davant tot sabent que la setmana que se'ns presentava bé valia qualsevol esforç.

Per acostar-nos a Ribcev Laz, a les contrades de Bohjin, agafàrem un rialler trenet que per uns moments ens traslladà a una pel·lícula del salvatge oest...

i atenció al nostre primer destí: el llac Bohinjsko Jezero, un petit somni..

25 d'agost: Anem a estirar les cames...

Per començar-nos a avesar a la caminada i també començar a conèixer els paisatges i costums d'Eslovènia, distribuïrem el dia en dues parts, una de Muntanya i l'altra de Turista.

De bon matí partírem amb un bus cap **Ukanc** per arribar a **Vogel** on agafàrem un telefèric que ens va fer volar fins al .... metres. Un cop allà cametes perquè us vull fins a la **muntanya de Sija**

Malauradament a Sija ens esperava la boira...

La muntanya s'havia aixecat sulla i no anava de bromes... per tant: per avall s'ha dit !.

Pel camí ens acompanyaren formigues gegants

Com podeu imaginar al pastor li faltà temps per venir a demanar explicacions...

En férem de via !!!!

Poc a poc ens anàrem endinsant dins un bosc ple de bolets que ens feia obrir uns ulls de pam i que ens acompanyà quasi tot el camí fins arribar de tornada al llac de Bohinsjsko Jezero

L'horabaixa tocà fer de turista per **Bled** i us ben asseguro que no quedàrem endarrer de res..., deixàrem el pavelló ben alt !!

Atenció que ens hi posem de veres:

TRAVESSA DELS ALPS JULIANS

26 d'agost: poc a poc i bona lletra

Stara Fuzina 546 m.

Mostniski slap 800 m.

Vodnikov Dom 1.817 m.

Quasi 1.500 metres de desnivell ens esperaven per començar amb olivetes...

El matí va començar plujós però sols va ser per fer-nos posar la roba d'aigua perquè tot d'una s'asserenà i ens regalà una calor de mil dimonis..

En sortir d'Stara Fuzina ens aferrarem al marge dret del riu **Mostnika** per endinsar-nos al **Triglavky Parc**, l'indret natural que ens havia d'acompanyar durant les properes 4 jornades.

A la vista d'espectaculars cascades pujarem xino/xano fins a Planiska koca na Vojah (690 m.) i d'allà per un prat ben obert ple de cases de fusta fins a la cascada de Monstniski Slap on la cosa començaria a posar-se seriosa i ens demanaria esforç sense treva.

Un amic,...., bé no tant..., vull dir que la "tita" és meva !!!

A partir d'aquí la pujada es va posar molt més dura i pujarem un fort desnivell d'un poc més de 1000 metres amb fortes pendents durant aproximadament 7 km.

Això sí!, el paisatge s'ho valia, fins al prat de la cruïlla del refugi de Grinstovika (1.180 m.) principalment anàrem per un antic camí de pastors que transcorre a través d'un bosc de fades. A partir d'aquí i fins al coll de **Jurjevcev vrta** (1600 m.) el paisatge es va anar tornant més humit fins al punt que en alguns entorns recordava fàcilment un bosc selvàtic.

En els propers 200 metres de desnivell, fins arribar al pla de **na Zagonu (1.824 m.)** el temps començà a canviar a la vegada que el terreny s'anava fent més pedregós i veiem les primeres senyes de l'existència de gel i baixes temperatures.

I poc a poc i bona lletra arribàrem al nostre refugi: **Vodnikov Dom.**

Allà com no pot ser d'una altra manera ens esperava n'Svetlana, una senyora que fa anys es va remullar el seu cosset per devers " las Maravillas "...

Una vegada al refugi deixàrem lliures les rialles, i aprofundírem amb l'art de qui la deia més grossa..., podeu imaginar que fan uns mallorquins quan veuen una estrangera tota sola a un refugi de muntanya llegint tranquil·lament un llibre... "ja, ja, ja, mira-la a sa güiri ha hagut de deixar el llibre perquè no la deixem llegir... pobreta !!!, ja, ja, ja, sí és que no ens poden treure..."

I abans de que s'enfosquís del tot n'Svetlana va trobar que ja n'hi havia prou i ens envià dormir

L'endemà tinguérem una sorpresa de part de la txeca que no havíem deixat llegir ... "¿de donde sois? Nosaltres ulls com plats "somos de Mallorca" Ella: "me lo parecía, mi novio es de Mallorca, del Coll d'en Rabassa"... **Nosaltres ben vermells...**

27 d'agost: Pujada al Triglav

UN POC MÉS DE 1.000 metres ens separaven del nostre principal destí. És notava en el grup el nerviosisme propi de les grans ocasions....

El dia va despertar prest i asserenat tot i que a la nit havia plogut unes hores. Un cop començada la ruta, ben aviat ens haguérem de treure la roba de pluja que ens havíem posat per "no fos cas". Abans d'arribar a al coll de **Konjsko** trobàrem les primeres petites dificultats a l'hora de transitar per les parets de davall el Cinkelman, així que aprofitant els ferros de seguretat de les petites ferrates començàrem a notar que la cosa es posava més seriosa.

Un cop passat el coll posàrem rumb nord cap a **Kalvariija**, refugi al que no arribàrem sinó que ens desviàrem a la cota 2.300m. cap al sudoest per la vora del Cez stape fins arribar al refugi de **Dom Planika**.

El paisatge passeta a passeta s'havia convertit amb un no sé que lunar...

Després de fer una mossegada i comprovar tot el material..., havia arribat el moment, cap al Triglav s'ha dit !!! *iala, iala, Kabretes, que això ja és a tocar. !!!*

L'emoció es mesclava amb el fet d'haver de ser profusament escrupolós a l'hora d'on posar el peu o la mà, la broma d'un error en el transit per la carena suposava l'abisme d'una paret que arribaria a més de 400 metres de buit.

Mai sabràs si ho pots fer si no ho proves..., i sols venent la temença de no arribar-hi i atrevint-te al repte, existirà la possibilitat d'arribar allà on tu volies.

TRIGLAV (2.864 metres) -Alps Julians --> REPTE KABRETA ACONSEGUIT.

Poquet a poquet, puint les emocions, i ben aferrats, tornàrem cap al refugi entre cançons i rialles. Qualcú en arribar al refugi, va dir que érem "happy mountains" ...

28 d'agost: de camí a Jezerhih

De bon matí, a Dom Planika, corregerem a veure l'espectacle de la sortida del sol

I diguérem Adéu al increïble lloc...

Jornada quasi tota de "per davallar tots els sants ajuden, amb l'excepció de la forta pendent de pujada de 200m. de desnivell entre **na Dolic** i el coll de **Cez Hribarice**.

I darrera aquest mar de pedra

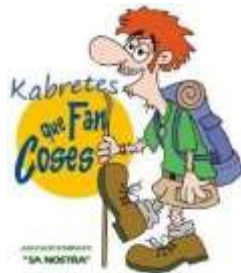

separaven del nostre principal destí. És notava en el grup el nerviosisme propi de les grans ocasions....

El dia va despertar prest i asserenat tot i que a la nit havia plogut unes hores. Un cop començada la ruta, ben aviat ens haguérem de treure la roba de pluja que ens havíem posat per "no fos cas". Abans d'arribar a al coll de **Konjsko** trobàrem les primeres petites dificultats a l'hora de transitar per les parets de davall el Cinkelman, així que aprofitant els ferros de seguretat de les petites ferrates començàrem a notar que la cosa es posava més seriosa.

A la vista d'espectaculars cascades pujarem xino/xano fins a Planiska koca na Vojah (690 m.) i d'allà per un prat ben obert ple de cases de fusta fins a la cascada de Monstniski Slap on la cosa començaria a posar-se seriosa i ens demanaria esforç sense treva.

I fins la propera!!